

UNION NATIONALE DE L'ARMURERIE, DE LA CHASSE ET DU TIR
NATIONALE UNIE VAN DE WAPENMAKERIJ EN DER JACHT - EN
SPORTSCHUTTERS

UNACT VECHT ONWERKBARE WAPENWET AAN VOOR HET
ARBITRAGEHOF

De nieuwe wapenwet van 8 juni 2006 ondergraaft de rechtszekerheid voor de wapenbezitters. Deze wet zal de openbare veiligheid niet verhogen, wel in tegendeel. Doordat de wet niet uitvoerbaar is, vreest UNACT een toename van de illegale wapenhandel. De nieuwe wapenwet stelt trouwens geen effectieve maatregelen voor tegen de illegale trafiek van wapens. Het is duidelijk dat de nieuwe wapenwet een rechtstreekse bedreiging vormt voor de naar schatting 600.000 legale wapenbezitters in ons land, alsook alle klein- en groothandels in wapens. Tevens wordt het voortbestaan van de activiteiten van jagers en sportschutters ernstig in vraag gesteld. Om deze redenen ziet Unact zich genoodzaakt om een aantal bepalingen van de nieuwe wet aan te vechten voor het Arbitragehof. UNACT vond financiële en morele steun bij de bijna tienduizend wapenbezitters die de petitie neen-aan-de-wapenwet ondertekenden of die bijdroegen tot het steunfonds tegen de nieuwe wapenwet.

De nieuwe wapenwet van 8 juni 2006 werd aangenomen naar aanleiding van een emotioneel debat in de Kamercommissie van 18 mei 2006. Onze unie was er getuige van dat een sereen debat onmogelijk was, en dat er zelfs geen ruimte was om redelijke en logische amendementen te bespreken.

“Rechtszekerheid voor de wapenbezitters is cruciaal om de wapenwet uitvoerbaar te maken”

Het uitgangspunt van de tekst is dat het bezit van een vuurwapen in principe onderworpen is aan een voorafgaandelijke vergunning. Onze unie heeft met dit algemene beginsel op zich geen problemen, op voorwaarde dat dit vergunningenbeleid een rechtszeker kader biedt waarbinnen activiteiten met wapens mogelijk zijn. Rechtszekerheid is onontbeerlijk om de sector toe te laten binnen een zeker kader te kunnen groeien, investeringen te kunnen doen en verder te kunnen bijdragen tot de tewerkstelling in het land. Tevens zal een wapenwet bij de bevolking slechts geloofwaardig zijn, indien aan degene die zijn wapenbezit aangeeft en zich in regel stelt, voldoende garanties gegeven wordt dat hij zijn bezit kan behouden zolang hij zich niet misdraagt.

Net het wegnemen van deze rechtszekerheid voor eerbare burgers die legaal wapens bezitten waar nagenoeg geen incidenten mee gebeuren, is een zeer gevaarlijke ontwikkeling. Hierdoor zal trouwens één van de belangrijke doelstellingen van de wet, namelijk het registreren van alle legale wapens, in het gedrang komen. Men kan als wetgever moeilijk verwachten dat een burger zich conformeert aan een wetgeving die hem nauwelijks garanties biedt dan zijn rechten gerespecteerd zullen worden.

“Nieuwe wapenwet zal geen misdrijven, ongevallen en drama's voorkomen”

Bovendien is duidelijk dat een wet op het legaal wapenbezit geen enkel ongeval, familiedrama of misdrijf zal voorkomen. Misdrijven worden in de regel met illegale wapens gepleegd, weinig misdadigers, behalve dan de dader van de aanslagen in Antwerpen, gaan hun identiteitsdocumenten voorleggen om dan een wapen te kopen waarmee ze een misdrijf plegen. Het is schrijnend dat net omwille van één labiele persoon die dergelijke aanslag pleegt een volledige economische sector (met tewerkstelling van ongeveer 20.000 personen) alsook ettelijke honderdduizenden legale wapenbezitters gestraft zullen worden.

Dat een strenge wapenwet niet bijdraagt tot meer veiligheid, is al langer bekend. We verwijzen hier naar de situatie in het Verenigd Koninkrijk. In bijlage drie geven wij een overzicht van de evolutie van misdrijven met vuurwapens in het Verenigd Koninkrijk zoals deze blijkt uit de cijfers van het Britse ministerie van Binnenlandse Zaken. Na 10 jaar is er meer dan een verdubbeling van het aantal slachtoffers met vuurwapens.

Onze unie betreurt het demagogische discours dat gevoerd wordt door een aantal politieke partijen waarin wordt gezegd dat strenger maken van een wet op legaal wapenbezit zal bijdragen tot een veiliger samenleving. Dergelijke politici liegen de bevolking voor. De cijfers uit het Verenigd Koninkrijk illustreren dit.

“Nieuwe wapenwet is gevaarlijk en stimuleert illegale handel door gebrek aan rechtszekerheid en doordat de wet onuitvoerbaar is”

De nieuwe wapenwet legde zeer ambitieuze doelstellingen vast. Zo zou tegen 9 december 2006 elk wapen vergund of geregistreerd moeten worden door tussenkomst van 10 provinciale administraties, waar globaal genomen 65 ambtenaren bezig zijn met wapenvergunningen. Het betreft ongeveer 1,8 miljoen wapens die ofwel opnieuw geregistreerd moeten worden, ofwel aangegeven moeten worden. Elke ambtenaar zou dus ca 250 vergunningen per dag moeten uitreiken, dit is ongeveer één vergunning om de twee minuten. Uiteraard dient elke aanvraag ook nog onderzocht door de lokale politie.

Dit is onuitvoerbaar. Zelfs na de aankondiging van de minister dat er nog 50 bijkomende ambtenaren worden aangeworven, blijft in de tijd die rest nog steeds dat meer dan 150 vergunningen per dag per ambtenaar moeten uitgeschreven worden. Dit is onmogelijk.

Zelfs het eenvoudig registreren van alle wapens door tussenkomst van de politie is amper doenbaar. Het betreft ongeveer 600.000 wapenbezitters die zich binnen de zes maanden moeten aanbieden met hun arsenaal. Hiervoor is een termijn van 6 maanden te kort.

Bovendien wees een eerder onderzoek uit dat de informatie in het CWR momenteel volledig onbetrouwbaar is en maar voor 60% accuraat is. De overheid weet dus momenteel niet wie legale wapens heeft, laat staan dat ze enig zicht zou hebben op het illegale wapenbezit.

Tevens werd aangekondigd in de ministerraad dat wie zijn wapens laat registreren verplicht zal zijn de wapens in bewaring te geven tot hij zijn vergunning heeft. Dit kan jaren duren.

Bovendien zal een retributie betaald moeten worden bij de aangifte van de wapens. Deze retributie zal dan telkens opnieuw verschuldigd zijn na maximum 5 jaar bij het hernieuwen van de vergunning.

Het statuut van de sportschutter is nog niet geregeld. In Vlaanderen wordt aan een decreet gewerkt dat allicht ten vroegste begin 2007 uitvoerbaar zou zijn. In Wallonië dient de gemeenschapsregering de datum van inwerkingtreding van het decreet nog te bepalen.

Onze unie vreest dat door dit gebrek aan rechtszekerheid de aangiftebereidheid van wapens zeer laag zal zijn. De nieuwe wet kan dus op geen enkele manier haar doelstellingen waarmaken. Om de wet uitvoerbaar te maken, is dus minstens een verlenging van de overgangsregeling vereist. Het niet aanpassen van deze overgangstermijn zal tot chaos en illegaal wapenbezit leiden.

UNACT ziet zich genoodzaakt om enkele bepalingen van de nieuwe wapenwet aan te vechten voor het Arbitragehof

Op woensdag 16 juli 2006 werd bij het Arbitragehof een verzoekschrift ingediend om de vernietiging te bekomen van een aantal bepalingen uit de wapenwet. Het Arbitragehof is het hoogste grondwettelijke rechtscollege van ons land. Het Hof is ondermeer bevoegd om te onderzoeken of een wet niet in strijd is met de Grondwet. Tevens kan het Hof onderzoeken of een wet fundamentele rechten en vrijheden (bijvoorbeeld mensenrechten, het eigendomsrecht) schendt. Indien het Arbitragehof oordeelt dat er een schending is van de Grondwet of een grondrecht, dan kan de wet gedeeltelijk vernietigd worden.

In het verzoekschrift wordt het algemene principe van de wet, namelijk de algemene vergunningsplicht voor alle vuurwapens, niet in vraag gesteld.

In het verzoekschrift wordt de vernietiging gevraagd van volgende bepalingen:

A. Bepalingen waarbij een te ruime bevoegdheid wordt toegekend aan de uitvoerende macht

- Art. 3, §1, 16° wapenwet, dat bepaalt dat als verboden wapens worden beschouwd de “*door de ministers van Justitie en van Binnenlandse Zaken aangewezen tuigen, wapens en munitie die een ernstige bedreiging voor de openbare veiligheid kunnen vormen en wapens en munitie die om die reden alleen de diensten bedoeld in artikel 27, § 1, tweede en derde lid, voorhanden mogen hebben;*”
- Art. 3, §1, 17° wapenwet, dat bepaald dat tevens als verboden wapens worden beschouwd “*17° voorwerpen en stoffen die niet als wapen zijn ontworpen, maar waarvan, gegeven de concrete omstandigheden, duidelijk is dat degene die ze voorhanden heeft, draagt of vervoert, ze wenst te gebruiken voor het toebrengen van lichamelijk letsel aan of het bedreigen van personen.*”
- Art. 34 van de wapenwet laat toe om de wapenwet van toepassing te maken om andere wapens dan vuurwapens;
- Art. 35 van de wapenwet geeft een rits bevoegdheden aan de koning zonder dat de grenzen daarvoor worden afgebakend.

Het is dus in de nieuwe met andere woorden mogelijk dat de ministers van justitie en binnenlandse zaken bij een eenvoudig koninklijk besluit, zonder enige controle van het parlement, een bepaald wapen als verboden gaan beschouwen. Tevens zouden zij via allerhande andere uitvoeringsbesluiten de rechten van wapenbezitters verder kunnen inperken. Indien ze verder willen gaan en de wet b.v. ook van toepassing willen maken op luchtdrukwapens (wat zou passen in het ideologische denkkader van de huidige ambtenaren

binnen de paarse regering), dan zou dit kunnen. Dit is onaanvaardbaar en een rechtsstaat onwaardig.

Dergelijke bepalingen laat willekeur door de uitvoerende macht toe. De bepaling wordt aangevochten wegens schending van het legaliteitsbeginsel in strafzaken. In artikel 7 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens, alsook in artikel 12, al. 2 van de Grondwet wordt bepaald dat iemand slechts gestraft kan worden indien de overtreding en de straf bepaald zijn in een wet. Het is dus niet mogelijk om bij gewoon koninklijk besluit de wet uit te breiden en ook het bezit van een aantal zaken strafbaar te stellen. Het komt uitsluitend aan de wetgevende macht, dus het parlement, toe om te bepalen wat strafbaar kan zijn.

B. Beperking in de tijd van erkenningen en vergunningen

Artikel 32 van de wapenwet beperkt de erkenningen en vergunning in de tijd als volgt:

- vergunningen blijven *MAXIMAAL* vijf jaar geldig;
- erkenningen blijven *MAXIMAAL* zeven jaar geldig.

Dit laat de overheid dus toe om, zonder dat de wet ergens bepaald hoe de duur van een vergunning moet worden vastgelegd, een vergunning of erkenning uit te reiken voor een duur van 1 dag tot 5 of 7 jaar. Uiteraard zal dan bij het vernieuwen van de vergunning of erkenning opnieuw aan alle voorwaarden moeten voldaan worden om de vergunning aan te vragen. Tevens moeten dan ook belastingen betaald worden voor het uitreiken van de vergunning of erkenning.

Dergelijke bepaling is nefast voor de rechtszekerheid. Een wapenbezitter wordt eigenlijk huurder van zijn eigen wapens zolang de overheid de vergunning nog verder wil verlengen. Op die manier is men ook volledig afhankelijk van de administratieve willekeur van de betrokken diensten.

Artikel 32 wordt aangevochten wegens een schending van het gelijkheidsbeginsel (artikelen 10 en 11 van de Grondwet). De bepaling laat immers toe dat wie zich in eenzelfde situatie bevindt, een vergunning voor een verschillende duur kan krijgen, naargelang de politiek die de betrokken provinciegouverneur volgt. Bovendien is de beperking in de duur overbodig. In de nieuwe wet kan de gouverneur te allen tijde al vergunningen of erkenningen intrekken. Tevens kan er steeds een administratieve controle worden uitgevoerd. Verder zal de beperking in de tijd de werklast bij de administratie enorm verhogen, dit terwijl onvoldoende middelen voorzien zijn om de nieuwe wet uit te voeren.

Als het Arbitragehof artikel 32 vernietigt, dan blijven de vergunningen en erkenningen geldig voor een onbepaalde duurtijd.

C. Overgangsbepalingen

De nieuwe wet bepaalt dat vergunningen of erkenningen toegekend onder de oude wet slechts geldig blijven voor een duur van vijf jaar na hun datum van afgifte of na de datum waarop voor het laatst betalende wijzigingen zijn gedaan.

Met andere woorden, eigenlijk moeten alle wapenhandelaars die al langer dan vijf jaar erkend zijn onmiddellijk hun deuren sluiten. Verder kan een wapenbezitter die een legaal vergund wapen bezit in principe niet meer naar de schietstand met dat wapen. Volgens het KB over de

erkenning van de schietstanden kan men immers enkel schieten als men een wapenvergunning bezit (art. 5, al. 3 KB 13 juli 2000).

Deze bepaling die eigenlijk met retroactief effect alle wapenbezitters en handelaars in de illegaliteit stort is een rechtsstaat onwaardig. Enkel in de periode van de verlichte vorsten waren dergelijke praktijken nog gangbaar. Verder wordt in de wet op geen enkele manier in een overgangsregeling voorzien zodat de erkende personen of wapenbezitters zich in regel kunnen stellen.

Deze overgangsbepaling wordt dan ook aangevochten op basis van een manifeste schending van het gelijkheidsbeginsel (artikel 10 en 11 van de Grondwet), alsook op basis van een schending van het “Decreet d’Allarde” van 2-17 maart 1791 over de vrijheid van de handel.

Tevens wordt ook artikel 44, §2, al. 3 van de wapenwet aangevochten. Dit artikel werd voorgesteld voornamelijk door de SPA (Dirk Van der Maelen) en de VLD (Fons Borginon). Bedoeling van deze alinea is om wapens die nog onder model 9 gekocht werden in de “verdachte periode” nog slechts voor één jaar te vergunnen indien ze na 1 januari 2006 werden aangekocht. Andere wapens op model 9 die men vóór 1 januari 2006 bezit worden voor vijf jaar vergund.

Ook hier wordt het gelijkheidsbeginsel geschonden. Er is een verschil in behandeling tussen wie een vuurwapen op model 9 kocht voor en na 1 januari 2006. Er is geen enkel objectief criterium om deze scharnierdatum vast te leggen. Zelfs in de parlementaire debatten werd aangekaart dat deze bepaling het gelijkheidsbeginsel schendt. In het emotionele debat werd echter met dit grondwettelijk argument geen rekening gehouden.

Als het Arbitragehof deze overgangsbepalingen vernietigt, dan blijven alle erkenningen en vergunningen toegekend onder de oude wet voor onbepaalde duur geldig.

We houden onze leden en sympathisanten verder op de hoogte van elke ontwikkeling in de procedure. Allicht zal het Arbitragehof al een eerste voorlopige uitspraak doen ergens eind september / begin oktober.

De Raad van Bestuur van Unact en van de aangesloten federaties houden er in elk geval aan de talrijke wapenbezitters te bedanken die bijdroegen tot het steunfonds om deze procedures te bekostigen, alsook iedereen die ons moreel steunde via de petitie.

Meer info is te verkrijgen op het secretariaat van Unact, bij voorkeur via mail naar info@unact.be

